

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Ek/1228/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124348536
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124348536.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Inkasáreň s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 777 974, zast.: Mgr. Zuzana Bírová, Americká 2, 831 02 Bratislava-Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti povinnému: A. B., nar: 28.9.1975, C. D. XXX/XX, XXX XX E., o vymoženie 681,01 EUR s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 13Ek/1228/2024 zo dňa 09.12.2024, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 13Ek/1228/2024 zo dňa 09.12.2024 z r u š u j e v celom rozsahu.

II. Oprávnený n e m á n á r o k na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s rozhodovaním o sťažnosti.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 09.12.2024 uznesenie, ktorým návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol a nepriznal mu nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení, za použitia ustanovení § 53 ods. 1, § 53 ods. 3 písm. a/ a f/, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 -3 a ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, konštatoval, že predložený exekučný titul – rozhodcovský rozsudok Všeobecného Rozhodcovského súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1668/OB/010224 zo dňa 06.06.2024, je materiálne nevykonateľný.

2/ Uviedol, že exekučný titul bol vydaný na základe Zmluvy o pôžičke č. 01348880011 zo dňa 17.10.2019 (ďalej ako „Zmluva o pôžičke“), ktorá v článku 3. Spoločné a záverečné ustanovenia v bode 6 obsahuje rozhodcovskú doložku, a ktorá zmluva bola uzatvorená v dôsledku uzatvorenia Dlžníckej rámcovej zmluvy zo dňa 15.10.2019 (obsahujúca tiež rozhodcovskú doložku). Vzhľadom na identifikáciu povinného v Dlžníckej rámcovej zmluve a Zmluve o pôžičke (meno, priezvisko, dátum narodenia, adresa trvalého pobytu a rodné číslo), keď zo žiadneho ustanovenia v týchto dokumentoch nevyplýva, že by ich povinný uzatváral v súvislosti s predmetom svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, vyhodnotil zmluvu ako spotrebiteľskú podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Preto potom aplikoval ustanovenia zaručujúce povinnému ako spotrebiteľovi ochranu jeho práv a pristúpil k posudzovaniu toho či nie je daný niektorý z dôvodov pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku.

3/ Súd je v exekučných konaniach, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskom spore, vždy povinný skúmať, či sú kumulatívne splnené všetky podmienky uvedené v ustanovení § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, t.j. či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodca

zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, ako aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa osobitných predpisov a či rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z vyššie uvedených podmienok, návrh na vykonanie exekúcie zamietne. Všeobecne platí, že rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodujú v rozhodcovskom konaní, ktoré môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve. Pokiaľ má byť rozhodcovská zmluva uzavretá so spotrebiteľom právom akceptovateľná ako prejav jeho zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 9/2012 zo dňa 16. 01. 2013).

4/ Vyšší súdny úradník sa zaoberal tým, či právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie a vydanie exekučného titulu bola založená na základe platnej rozhodcovskej zmluvy, resp. doložky. Dospel k názoru, že v danom prípade rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. Spotrebiteľovi, t.j. povinnému, je v danom prípade fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom v prípade, keď oprávneným je podaná žaloba na rozhodcovský súd. Vznik rozhodcovskej doložky vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Predmetná rozhodcovská doložka je formulovaná jednostranne, kedy jednoznačne určuje že všetky spory vyplývajúce zo Zmluvy o pôžičke alebo s ňou súvisiace budú rozhodnuté pred Všeobecným Rozhodcovským súdom SR. Kvalifikačným kritériom pre záver, že nejde o individuálne vyjednanú zmluvnú podmienku je stav, ak zmluvné podmienky boli vopred pripravené a nebolo možné meniť ich obsah, čo je daný prípad. Rozhodcovská doložka uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená. Nakoľko tieto podmienky neboli splnené a povinný nemal možnosť ovplyvniť ani obsah Zmluvy o pôžičke, ani obsah rozhodcovskej doložky, nemožno považovať rozhodcovskú doložku za zmluvnú podmienku dojednanú individuálne. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej doložky je, že povinný, t.j. spotrebiteľ, v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú doložku preto vyšší súdny úradník vyhodnotil ako nekalú, postihnutú sankciou absolútnej neplatnosti v zmysle ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka.

5/ Ak v určitej veci nedošlo k uzatvoreniu platnej rozhodcovskej doložky, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a vydať rozhodcovský rozsudok. Takto vydaný rozsudok nie je vykonateľný a nemôže byť ani exekučným titulom, pretože nie je spôsobilý byť podkladom na nútený výkon rozhodnutia. Na základe vyššie uvedeného návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol v celom rozsahu podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 4. Exekučného poriadku.

6/ Voči uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote oprávnený sťažnosť. V nej uviedol, že existenciu spotrebiteľského charakteru sporu exekučný súd vyvodil iba z jednej skutočnosti, a to, že povinný je v Dlžníckej rámcovej zmluve zo dňa 15.10.2019 identifikovaný menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu, rodným číslom a dátumom narodenia. Záver súdu vzhľadom na obsah návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh považoval za arbitrárny. Predovšetkým sa exekučný súd dopustil skutkového omylu tým, že vychádzal z identifikácie povinného (dlžníka) v Dlžníckej rámcovej zmluve zo dňa 15.10.2019. Dlžnícka rámcová zmluva je však uzavretá medzi dlžníkom (povinným) a spoločnosťou Peer2Peer, s.r.o.. Ide o úplne iný právny vzťah ako Zmluva o pôžičke zo dňa 19.10.2019, ktorá bola predmetom rozhodcovského konania a je predmetom exekučného konania. Ak teda exekučný súd dovodil existenciu spotrebiteľského sporu len na základe skutočnosti, že v Dlžníckej rámcovej zmluve je povinný identifikovaný ako spotrebiteľ, konal predčasne a arbitrárne. Oprávnený nespochybňuje skutočnosť, že povinný uzavrel Zmluvu o pôžičke ako fyzická osoba nepodnikateľ. Exekučný súd však absolútne opomenul pri skúmaní existencie spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľského sporu skúmať právne postavenie druhej strany právneho vzťahu založeného Zmluvou o pôžičke. Zmluvu o pôžičke neuzavrel oprávnený (ktorý je podnikateľom), ale investor v nej identifikovaný identifikačným

číslo. Exekučný súd bol povinný vychádzať z právnych záverov uvedených v exekučnom titule, ktoré vylučujú spotrebiteľský charakter sporu. Zo strany 4 a 5 rozhodcovského rozsudku jasne vyplýva nasledovný skutkový záver: „Pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili Zmluvu o pôžičke č. 01348880011, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške a spôsobom dojednaným v tejto Zmluve. Súd skúmal Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 19.07.2021 z hľadiska identity zmluvných strán pričom zistil, že identita oboch zmluvných strán (veriteľa a dlžníka) je odkrytá a identifikačné číslo postupcu je zhodné s identifikačným číslom investora. Pôvodom zmluvného vzťahu je zmluva o pôžičke, kde je veriteľ aj dlžník fyzická osoba, vystupujúca s identifikačným číslom. Súd tieto skutočnosti považuje za preukázané.“ S týmto záverom rozhodcovského rozsudku sa exekučný súd žiadnym spôsobom argumentačne nevyrovnal a len na základe identifikácie povinného v úplne inom právnom vzťahu (Dlžnícka rámcová zmluva) arbitrárne ustálil existenciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľského sporu. Exekučný súd navyše nesprávne posúdil ekonomickú povahu právneho vzťahu a nepostrehol, že tu ide o poskytovanie pôžičiek peer to peer spôsobom, t.j. od fyzickej osoby (investora) fyzickej osobe (dlžníkovi) za pričinenia elektronickej platformy (spoločnosti Peer2Peer, s.r.o.), aj keď to z obchodného mena spoločnosti Peer2Peer, s.r.o., bolo už na prvý pohľad zrejmé. Táto ekonomická transakcia bola už posudzovaná súdnou judikatúrou, ktorá dospela k záveru, že tu nejde o spotrebiteľský vzťah (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 31.01.2019, sp. zn. 2Ndc/11/2018, najmä jeho body 7, 12 a 13 odôvodnenia). Všeobecné sudy navyše početne posudzovali žaloby z tzv. peer to peer pôžičiek a priznávajú právo nielen pôvodným veriteľom, ale aj veriteľom, ktorí nadobudli tieto pohľadávky postúpením (aj keď sú podnikatelia). Postúpením pohľadávky zo zmluvy, ktorá nie je spotrebiteľská, na podnikateľa sa pôvodný právny režim zmluvy nemení. K tomu poukázal ďalšie rozhodnutia, napr. Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 9Csp/76/2024 zo dňa 02.10.2024; Okresného súdu Trnava sp. zn. 39Csp/18/2023 zo dňa 12.09.2024; Okresného súdu Nitra sp. zn. 36C/68/2023 zo dňa 04.06.2024; Krajského súdu v Nitre sp. zn. 15Co/24/2023 zo dňa 21.05.2024; Okresný súd Banská Bystrica sp. zn. 48Ek/2343/2023 zo dňa 10.04.2024; Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10C/60/2023 zo dňa 02.04.2024; Okresného súdu Nitra sp. zn. 51C/24/2023 zo dňa 21.03.2024; Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7Csp/190/2023 zo dňa 15.03.2024; Okresného súdu Trnava sp. zn. 18Csp/34/2023 zo dňa 01.03.2024; Okresného súdu Michalovce sp. zn. 7Csp/77/2023 zo dňa 07.02.2024; Mestského súdu Bratislava IV sp. zn. B5-60C/90/2022 zo dňa 11.01.2024; Okresného súdu Malacky sp. zn. 5Csp/3/2021 zo dňa 03.10.2023; Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Csp/8/2022 zo dňa 15.08.2023; Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 11Csp/13/2022 zo dňa 21.02.2023; Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 10Csp/26/2021 zo dňa 15.02.2023; Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Csp/84/2022 zo dňa 21.11.2022; Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 7Csp/80/2021 zo dňa 09.11.2022; Okresného súdu Piešťany sp. zn. 6C/41/2020 zo dňa 06.05.2021; Okresného súdu Komárno sp. zn. 6Csp/131/2020 zo dňa 19.02.2021; Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 4Csp/27/2019 zo dňa 16.07.2019.

7/ Z hľadiska vylúčenia spotrebiteľského charakteru predmetného právneho vzťahu (ktorý jasne vyplýva z exekučného titulu) oprávnený z opatrnosti (aj keď nejde o prípad v zmysle § 48 ods. 4 písm. d/ Exekučného poriadku, podľa ktorého prílohou návrhu na vykonanie exekúcie je zmluvná dokumentácia iba v prípade, ak ide o exekúciu na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy) priložil zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 09.08.2021 a záväzný pokyn investora pod identifikačným kódom 1151222, z ktorých jasne vyplýva, že veriteľ je fyzická osoba - nepodnikateľ. Na základe týchto skutočností oprávnený žiadal, aby zákonný sudca Okresného súdu Banská Bystrica rozhodol o tejto sťažnosti rozhodol tak, že návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie vyhovie, prípadne tak, že Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 09.12.2024, sp. zn. 13Ek/1228/2024 a vec vráti vyššiemu súdnemu úradníkovi na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov sťažnostného konania, a to i s poukazom na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. 378/2023 a I. ÚS 533/2020.

8/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

10/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužívajú.

11/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP, a dospel k záveru, že sťažnosť bola podaná včas a je dôvodná.

13/ Podstatou sťažnosti oprávneného bolo tvrdenie o nesprávnom posúdení vzťahu, z ktorého vznikol vymáhaný nárok, ako spotrebiteľského, v dôsledku čoho súd preskúmaval spotrebiteľskú zmluvu a dospel k záveru o nulite exekučného titulu (vydaného orgánom bez právomoci). Vyšší súdny úradník k právnemu záveru o povahe vzťahu ako spotrebiteľského dospel len na základe identifikačných znakov povinného v Dĺžnickej rámcovej zmluve z 15.10.2019. Jej predmetom nebolo poskytnutie pôžičky, ale záväzok spoločnosti pre dlžníka vyhľadávať investora a na meno dlžníka a účet dlžníka uzatvárať zmluvy o pôžičke s investorom. Až neskôr, zmluvou o pôžičke uzavretou dňa 15.10.2019 medzi investorom (osoba odlišná od účastníkov dĺžnickej rámcovej zmluvy) a dlžníkom došlo k požičaniu peňazí dlžníkovi.

14/ Za spotrebiteľský spor a z toho plynúcu ochranu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany možno považovať len taký spor, keď na jednej strane vystupuje dodávateľ (ktorého definícia je uvedená v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a na druhej strane spotrebiteľ (definovaný v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Na posúdenie zmluvného vzťahu ako spotrebiteľského však nestačí naplnenie len časti hypotézy právnej normy, že na jednej strane (v tomto prípade dlžníka) vystupuje fyzická osoba, ktorá spĺňa definičné znaky spotrebiteľa. Pre existenciu spotrebiteľského zmluvného vzťahu je nevyhnutné, aby na druhej strane (na strane veriteľa) vystupoval dodávateľ. Vyšší súdny úradník však prieskum na zistenie postavenia veriteľa ako dodávateľa na účely § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka nevykonal, resp. sa nezaoberal identifikáciou veriteľa, ktorý povinnému pôžičku poskytol. Nijako nereflektoval na skutočnosť uvedenú v exekučnom titule, že pôvodným veriteľom bola fyzická osoba, a pôžička bola poskytnutá peer to peer spôsobom, t.j. od fyzickej osoby (investora) fyzickej osobe (dlžníkovi) za pričinenia elektronickej platformy (spoločnosti Peer2Peer, s.r.o.). Také rozhodnutie preto nevykazuje znaky riadneho a presvedčivého odôvodnenia v zmysle § 220 ods. 2 CSP a je potrebné ho považovať za nepreskúmateľné.

15/ Od posúdenia právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom pritom závisí ďalší procesný postup. V prípade nesporebného právneho vzťahu totiž nie je daná ex offo ingerencia exekučného súdu, teda ani prieskum zmluvných podmienok, vrátane rozhodcovskej doložky. V zmysle konštantnej judikatúry Ústavného súdu SR nevyužitie postupu podľa § 21 ZoRK (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy), resp. § 40 ZoRK (podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 ZoRK) v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní (napr. nálezy II. ÚS 395/2019, IV. ÚS 22/2020 z 13.05.2020, I. ÚS 265/2020 z 15.12.2020, IV. ÚS 282/2020 z 10.11.2020, II. ÚS 298/2020 z 05.11.2020, III. ÚS 148/2020 z 09.03.2021, IV. ÚS 139/2021 z 13.07.2021).

16/ Keďže bez ďalšieho nie je zrejmé, na základe akých úvah dospel k záveru o spotrebiteľskom charaktere sporu, resp. pre závery o takom charaktere nepostačuje podradenie povinného (dlžníka) pod definíciu spotrebiteľa uvedenú v § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, súd rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka ako nepreskúmateľné zrušil postupom podľa § 250 ods. 2 CSP, vrátane výroku o trovách ako závislého výroku. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník opätovne preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy (§ 53 ods. 1 prvá veta Exekučného poriadku), vrátane príloh doložených oprávneným k sťažnosti, a na základe výsledkov takého preskúmania zvolí ďalší procesný postup (vydaním poverenia na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku alebo zamietnutím návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pričom v takom prípade svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodní i s ohľadom na všetky relevantné tvrdenia oprávneného).

17/ Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

18/ Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

19/ Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

20/ Oprávnený si v súvislosti so sťažnosťou uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za jej podanie. Zo spisu súd zistil, že oprávnený si v návrhu na začatie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby – prevzatie a príprava právneho zastúpenia a spísanie návrhu na začatie exekúcie. Keďže podľa § 199e Exekučného poriadku má oprávnený do začatia exekúcie (t.j. do dňa doručenia poverenia súdnemu exekútorovi § 57 ods. 1 posledná veta Exekučného poriadku) nárok na náhradu trov za 2 úkony právnej služby, dva úkony si už uplatnil návrhom na vykonanie exekúcie, dosiahol limit náhrady trov právneho zastúpenia, ktoré mu súd môže priznať do začatia exekúcie, a ktoré mu budú v prípade postupu súdu podľa § 53 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku priznané v poverení na vykonanie exekúcie. Len pre úplnosť možno dodať, že v prípade jeho neúspechu (nevydania poverenia na vykonanie exekúcie) by mu nielen v zmysle zásady úspechu, ale aj z dôvodu absencie účastníka, ktorému by mohla byť povinnosť uložená (podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku je oprávnený jediným účastníkom konania), nárok nevznikol. I vzhľadom k osobitosti a komplexnosti právnej úpravy trov exekučného konania, sú rozhodnutia, na ktoré oprávnený poukazoval, a ktoré sa týkali nachádzacieho konania, v exekučnom konaní neaplikovateľné. Preto súd oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania, ako ďalší úkon presahujúci maximálny počet úkonov, na ktorých náhradu má oprávnený do začatia exekúcie nárok podľa § 199e Exekučného poriadku, nepriznal, tak ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (